

عنوان مقاله:

بررسی فرآیند فردیت در داستان کبوتر سفید کنار آینه از احمدرضا احمدی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات ادبیات کودک، دوره 9، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

فرناز ملکی سروستانی - دانش آموخته زبان و ادبیات فارسی. گرایش ادبیات کودک و نوجوان. عضو گروه رمان نوجوان مرکز مطالعات ادبیات کودک/ دانشگاه شیراز

سعید حسام پور - دانشیار بخش زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

داستان هایی که برای کودکان نوشته می شوند سرشار از نمادهایی است که اگر به خوبی رمزگشایی و تبیین شوند می توانند ما را در رسیدن به درکی متفاوت و گاه عمیق تر از داستان هدایت کند. از رویکردهایی که راه منتقد را برای بررسی لایه های ژرف تر اثر باز می گذارند می توان به نقد کهن الگویی یونگ اشاره کرد. یونگ با تبیین واژه های به کاررفته در اثر به عنوان نمادهای ناخودآگاه جمعی انسان، به تحلیل و بررسی آفرینش های ادبی می پردازد. در این پژوهش سعی شده است تا داستان کبوتر سفید کنار آینه از احمدرضا احمدی با رویکرد نقد کهن الگویی یونگ و در سه سطح موقعیت های کهن الگویی، نمادهای کهن الگویی و شخصیت های کهن الگویی بررسی شود. یافته های پژوهش نشان می دهد که این داستان با دربرداشتن سه سطح فوق در پی رسیدن و رسانیدن کودک به فردیت است. به عبارت دیگر در این داستان کودک با آغاز و به پایان بردن سفری که بی شباهت به گذر از معصومیت و کسب تجربه و رسیدن به معصومیتی نظام مند نیست، فرآیند فردیت خویش را کامل می کند و به وحدت خودآگاهی و ناخودآگاهی می رسد.

کلمات کلیدی:

احمدرضا احمدی، کبوتر سفید کنار آینه، فرآیند فردیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1454298>

